

1. Tidspunktet for beskæftigelsestilbudet til den unge

Det er et grundlæggende element i lovforslaget om ungdomsydelsen, at alle unge under 20 år, som melder sig som kontanthjælpsansøgere på grund af ledighed, straks skal have et beskæftigelsestilbud i stedet for at få udbetalt kontanthjælp.

Ved udformningen af lovforslaget er det lagt til grund, at det er en afgørende forudsætning for at kunne realisere det forebyggende sigte med ordningen, at der så tidligt som muligt sættes ind med en aktiverende indsats over for de unge. Hvis de unge derimod kommer ind i kontanthjælpssystemet, indtræder der en passiv forsørgelsessituation med risiko for sociale skadevirkninger, der i løbet af kort tid (allerede efter 3 måneder) kan give den unge problemer med at tilpasse sig arbejdsmarkedet, jf. Socialforskningsinstituttets undersøgelse om »Arbejdsledeshedens psykiske og sociale konsekvenser«.

En ordning med et krav om en arbejdsindsats straks kan også forebygge, at der udbetales kontanthjælp til unge, som ikke reelt er ramt af en social begivenhed, men som ved henvendelsen til socialforvaltningen efter endt skolegang blot venter på i løbet af få måneder at begynde en uddannelse eller et job, som de selv har skaffet sig. Der henvises i øvrigt til Socialstyrelsens stikprøveundersøgelse, jf. bilag 3.

LO, KL, SASU, Københavns og Frederiksberg Kommuner og DUF er enige i lovforslagets intentioner om at aktivere unge kontanthjælpsmodtagere og mener principielt, at unge bør sikres ret til arbejde eller uddannelse. Det kan imidlertid dokumenteres, at ca. 50 pct. af de unge kontanthjælpsmodtagere har forladt systemet inden for de første 3 måneder. Dette skyldes bl.a., at mange unge havner i bistandsystemet på grund af manglende uddannelses- og praktikpladser. Der er derfor behov for en præcisering af målgruppen for lovforslaget. Udgangspunktet bør være, at indsatsen sættes ind over for de unge, som har reelt behov for en aktiverende indsats, og at ressourcerne koncentrerer om denne målgruppe.

DA's repræsentanter finder det af afgørende betydning, at den unge ledige holdes helt ude af det sociale system. I bestræbelserne for at oprioritere den aktive omstilling i forhold til den

passive understøttelse er det naturligt at sætte ind så tidligt i forløbet som overhovedet muligt – dvs. i samme øjeblik den unge henvender sig på grund af ledighed.

Også for de unge, der henvender sig for at få kontanthjælp i juni, selv om de ved, at de skal påbegynde studier i august/september, er beskæftigelsestilbudet af betydning.

DA's repræsentanter understreger, at hensynet til den unges ønsker ved etableringen af tilbudene ikke er eneafgørende. Lige så vigtigt er det, at tilbudene etableres i overensstemmelse med, hvad der er brug for. Udvalget må i sit fortsatte arbejde nøje vurdere, hvorvidt de afgivne tilbud resulterer i arbejde, der er nyttigt og værdifuldt i lokalområdet.

Repræsentanterne for LO, KL, SASU, Københavns og Frederiksberg Kommuner og DUF finder, at beskæftigelsestilbudet til den unge ikke skal gives straks ved ansøgningen om kontanthjælp, men senest efter 3 måneders forløb. Herved opnår man, at indsatsen alene bliver koncentreret om den del af de unge, der har et reelt behov for støtte i form af en aktiverende indsats.

En sådan indsnævring af målgruppen for ordningen medfører en større sikkerhed for, at kommunerne kan fremskaffe det nødvendige antal tilbud, og muliggør, at tilbudenenes kvalitet kan forbedres og dermed i højere grad vil kunne medvirke til en forbedring af de unges beskæftigelsesmuligheder.

Det er DA's repræsentanters opfattelse, at diskussionen omkring tilbudenenes kvalitet overvurderes af LO's, SASU's, Kommunernes Landsforenings, Københavns og Frederiksberg Kommuner og DUF's repræsentanter, idet der efter DA's repræsentanters opfattelse ikke er belæg for, at kvaliteten af tilbudet er afgørende for den unges efterfølgende beskæftigelsesmuligheder på det ordinære arbejdsmarked.

Det er endvidere opfattelsen hos LO, KL, SASU, DUF og Københavns og Frederiksberg Kommuner, at de konkrete tilbud bør tilrettelægges med udgangspunkt i de unge ledige kontanthjælpsmodtageres ønsker og forudsætninger og under hensyntagen til beskæftigelses- og fremtidsmulighederne for de unge.

For at sikre perspektiv og motivation i lovforslaget bør der for den begrænsede målgruppe kunne gives længerevarende og heltids ar-